

[Einer-Jensen.]

at et meget stort flertal i kommissionen var enig om, at lærlinge og unge mennesker i al almindelighed snarere burde have 4 ugers sommerferie; det benytter jeg anledningen til at understrege nu, fordi vi formentlig i det udvalg, der nedsættes, kan regne med at få et forslag fra socialministeren vedrørende dette spørgsmål. I kommissionens betænkning udtales det, at der findes stærke grunde, der taler for at give de unge en længere ferie; de unge har uden tvivl i højere grad behov for ferie, og hensynet til at gøre overgangen fra skolen med de lange ferier til erhvervslivet lempeligere taler herfor. Man gør opmærksom på, at lærlinges arbejdstid — når man tager i betragtning, at de har pligt til at gå på teknisk skole — jo er længere end den almindeligt gældende indenfor fagene.

Jeg har villet gøre disse bemærkninger nu, til trods for at jeg blev gjort opmærksom på, at socialministeren eventuelt vil tage spørgsmålet op. Jeg har villet pege på, at vi, når vi drøfter spørgsmålet om forlængelse af ferien, bør være opmærksomme på, at ferien for lærlinge bør være længere end ferie i almindelighed.

Foruden det almindelige ferielovsforslag har vi jo også forslaget om medhjælperloven til behandling under det næste punkt på dagsordenen, og jeg skal tillade mig at gøre nogle bemærkninger om dette lovforslag med det samme.

De personer, der her er tale om, er dem, der hører ind under lovbekendtgørelse nr. 270 af 16. juni 1941 om retsforholdet mellem husbond og medhjælper, og som ifølge lovforslaget om ferie stk. 2, punkt 3, ikke omfattes af dette forslag. Det er alle de unge, der er beskæftiget udenfor fagenes område, men deres forhold har naturligvis lige så stor interesse.

Jeg undlader ikke at gøre opmærksom på, at jeg synes ikke, lovforslaget er tilfredsstillende, og de udtalelser, der er fremsat af ferielovskommissionens store flertal om en længere ferie for de unge end 3 uger, tror jeg kommer til at spille en rolle i de forhandlinger, vi skal have om dette spørgsmål. Den store stab af medhjælperer både i og udenfor landbruget har efter vor formening krav på, at dette spørgsmål løses på en anden måde end hidtil. De regler for ferie, som findes i medhjælperloven, er så forskellige fra dem, der findes i ferieloven i al al-

mindelighed, at jeg tror, det er nødvendigt, at vi nu kommer til enighed om at løse dette spørgsmål, således at reglerne bliver enslydende med dem, der i almindelighed gælder for spørgsmålet om ferie og løn og betaling for ferie.

Man taler om mangel på arbejdskraft ved husligt arbejde, også i byerne. For mig er der ingen tvivl om, at de arbejdsforhold, der er, spiller en afgørende rolle her. Når arbejdsforholdene er dårlige, navnlig i sådan et spørgsmål som feriespørgsmålet, er der ingen tvivl om, at det spiller en rolle med hensyn til tilgangen af arbejdskraft. I kommissionen har der da også været henvist til, at når de unge kvinder bl. a. søger bort fra husassistent erhvervet, skyldes det formentlig, at dette fag feriemæssigt ikke har lige så gunstige vilkår som andre fag. Kommissionen var af den mening, at man for at søge at hindre den affolkning, der finder sted, burde indføre ferielovens almindelige regler — dette er jeg helt enig i —, og man føjer oven i købet til: fuldtud på højde med ferieloven. Dette sidste tager sigte på, at der jo på dette område er tale om ungdom, og at man i al almindelighed har været enig om, at den burde stilles bedre med hensyn til ferie.

I feriekommissionens betænkning nævnes det, at medhjælperloven omfatter ca. 100 000 bondebrug, og dertil kommer så alle de andre, der hører ind under medhjælperloven. Man siger videre, at dette, at medhjælperne har en særstilling, let kan medføre, at de føler sig deklasserede, hvilket kan bevirke en yderligere mangel på arbejdskraft. Dette gælder altså medhjælperne i landbruget, men naturligvis, som jeg allerede har nævnt, har det også en afgørende indflydelse på spørgsmålet om husmedhjælperer o. l. Jeg tror, at hvis man vil søge at medvirke til, at disse fag får den fornødne arbejdskraft, er man nødt til at ændre denne lov, således at den mindst kommer på højde med den gældende ferielov og de gældende ferieaftaler.

I betænkningen gør man også opmærksom på — det udtales af administrationen —, at medhjælperloven overhovedet ikke giver adgang til feriegodtgørelse for medhjælperer, således at en medhjælper, der går over til arbejde, der omfattes af ferieloven, ikke medfører nogen feriegodtgørelse. Det er, fordi medhjælperne efter medhjælperloven får feriefrihed, men ikke som efter ferie-